

ved Bødens Fastsættelse at lægge større Vægt paa det ved den ulovlige Handling indvundne Beløb end paa den Tiltaltes økonomiske Omstændigheder. Herunder henhører ogsaa de Tilfælde, hvor en Person, der er ansat i en Virksomhed, begaar ulovlige Handlinger, der medfører betydelig økonomisk Fordel for Virksomheden; f. Eks. vil Bøden til en Kaptajn paa en Trawler, der driver ulovligt Fiskeri, ikke kunne ansættes alene paa Grundlag af Kaptajnens økonomiske Forhold; det er i et saadant Tilfælde nødvendigt ved Bødens Ansættelse at tage Hensyn til det Udbytte, Virksomheden vilde kunne have opnaaet ved den ulovlige Handling.

Den i Sverige gennemførte Lovgivning gør da ogsaa meget væsentlige Indskrænkninger i Dagsbodssystemet saavel for egentlige Politiforseelser som for Overtrædelser af fiskale Love o. lign.

De ovenfor nævnte Forhold medfører, at Systemet ikke vil kunne sættes i Kraft indenfor Særlovgivningen uden en Gennemgang af hver enkelt Lov. Naar saadanne Love fremtidig forelægges Rigsdagen til Ændring, vil det derfor være naturligt at tage Standpunkt til Gennemførelsen af Systemet. Da imidlertid en lang Række Love af denne Art ikke vil kunne ventes forelagt Rigsdagen i en overskuelig Fremtid, foreslaas det, at der gives Regeringen Bemyndigelse til ved kgl. Anordning at bestemme, hvorvidt og i bekræftende Fald i hvilket Omfang Dagsbodssystemet skal træde i Kraft paa Særlovgivningens Omraade.

Som ovenfor fremhævet kan det være nødvendigt i visse Tilfælde ved Bødens Fastsættelse at lægge større Vægt paa det ved den ulovlige Handling indvundne Beløb end paa den Tiltaltes økonomiske Forhold. Tilfælde af denne Art vil som Regel ligge udenfor Straffelovens Omraade. Da det imidlertid foreslaas, at Straffelovens Regler om Dagsbøder ved kgl. Anordning skal kunne udvides til at gælde Fastsættelse af Bøder for Overtrædelse af andre Love, maa det anses for rettest, at der i Straffeloven optages en Bestemmelse, der med Hensyn til Forseelser begaaet i Vindingsøjemed hjemler Adgang til Fastsættelse af højere Bødestraf, naar dette paa Grund af Udbyttets Størrelse skønnes nødvendigt. Man foreslaar derfor, at der som Stk. 2 i § 51 optages en Bestemmelse, der giver Retten Adgang til i Tilfælde, hvor den paagældende ved den ulovlige Handling har opnaaet eller søgt at opnaa betydelig Fortjeneste for sig selv eller andre, i Stedet for Dagsbøder at anvende anden Straf af Bøde, naar Bødebeløbet Størrelse ellers

vilde komme til at staa i Misforhold til Størrelsen af den Fortjeneste, der er eller kunde være opnaaet.

Med Hensyn til Forslaget om Indførelse af Dagsbodssystemet har Rigsadvokaten paa et Tidspunkt, da man endnu ikke havde modtaget Oplysninger om Systemets Virkninger i Sverige og Finland, udtalt, at han under Hensyn til det af Professor Oluf Krabbe om Spørgsmaalet udtalte, jfr. herom ovenfor, maa nære Frygt for, at man ikke ved Indførelse af Dagsbodssystemet opnaar de ønskede Resultater. Endvidere gør Rigsadvokaten gældende, at Bøder efter Straffelovens Bestemmelser spiller en forholdsvis ringe Rolle i Forhold til Bøder for Overtrædelse af Særlovgivningen, paa hvilke Forseelser der — som ovenfor nævnt — kun i begrænset Omfang kan blive Spørgsmaal om ved kgl. Anordning at gøre Dagsbodssystemet anvendeligt, og at der i vid Udstrækning allerede nu ved Fastsættelsen af Bøder, tages meget Hensyn til den Tiltaltes økonomiske Forhold. Under Hensyn til det saaledes anførte forekommer det Rigsadvokaten utilraadeligt at gennemføre Systemet, forinden der er tilvejebragt udførligere Oplysninger om, hvorledes dette har virket andetsteds, navnlig i Sverige, og Rigsadvokaten mener derfor ikke for Tiden at kunne anbefale Systemets Indførelse.

Med Hensyn til det af Rigsadvokaten anførte bemærkes, at det vel er rigtigt, at Bøder efter Straffeloven spiller en forholdsvis ringe Rolle, men at det jo ogsaa netop er Meningen at udvide Systemets Omraade, saaledes at det finder Anvendelse indenfor Særlovgivningen i et tilsvarende Omfang som i Sverige. Vel er det ikke Meningen, at Systemet skal finde Anvendelse ved Smaaforseelser, men dette betyder ikke, at det ikke ved Lovovertrædelser af mere betydende Karakter kan komme til at virke gavnligt og medføre en retfærdigere Fastsættelse af Bødernes Størrelse. Naar Rigsadvokaten anfører, at der allerede nu tages meget Hensyn til økonomiske Forhold, maa hertil bemærkes, at det — som ogsaa ovenfor fremhævet — selvfølgelig er rigtigt, at Domstolene i Overensstemmelse med det udtrykkelige Paabud i Straffeloven tager et vist Hensyn til de Tiltaltes økonomiske Forhold, men Principet om Bødestraffens Ligefølelighed er, hvad ingen kan benægte, meget langt fra at være gennemført i gældende Praksis og vil næppe heller kunne ventes gennemført paa Grundlag af de i den nugældende Straffelov indeholdte Bestemmelser.

Det af Rigsadvokaten anførte har der-